

BIBLIOGRAFIE

Seaman's Pocketbook

Zeer onlangs werd een zeer aardig voorgesteld werk uitgebracht, samengesteld door de auteur Constant Meyers, leraar in zeemans-Engels, en uitgegeven door de Uitgeverij De Branding N.V., Korte Winkelstraat 15, te Antwerpen.

De «Seaman's Pocketbook» zoals dit werk heet is het resultaat van een uitgebreide en aandachtige studie van zowel Engelse als Nederlandse vakliteratuur, getoetst aan en ondersteund door Engelse wetenschappelijke naslagwerken, terwijl tevens dankbaar gebruik werd gemaakt van de deskundige hulp van diverse stuurlieden ter koopvaardij.

De stof is vervat in 52 hoofdstukken, waarin wel de meest voorkomende praktische onderwerpen worden behandeld, die de aandacht en de belangstelling wel zouden kunnen vragen van zeelieden, en hen wier toekomst op het water ligt.

Het karakter van de inhoud is tweeërlei, en wel enerzijds

— een woordenboekje vanwege de alfabetische volgorde der behandelde onderwerpen, alsmede van de vele woorden, die deze bevatten, dikwijls in hun samenhang en toegelicht door talrijke synoniemen.

Niet altijd evenwel kon de alfabetische woordorde behouden worden, wilde men de logische opbouw van het onderwerp niet schromelijk verstoren. Daartegenover evenwel staat weer dat de lezer in die gevallen bij het vlot oplezen der Nederlandse en Engelse termen van boven naar beneden vaak een waardevol beknopt overzicht van het onderwerp krijgt, en anderzijds

— een zaken-woordenboekje vanwege de vele praktische onderwerpen en talloze Engelse omschrijvingen en toelichtingen. Een bijzondere zorg werd gewijd aan de meest gangbare benamingen en dit zowel in de Nederlandse als de Engelse vaktermen, in een poging de schoonheid en de verscheidenheid der beide zeemanstalen duidelijk te doen uitkomen.

Meteen werd een werk uitgegeven dat in de zeemansmiddens 'n bijzondere betekenis zal verkrijgen, welke wij dan ook ten zeerste aanbevelen aan alle belangstellenden.

De «Seaman's Pocketbook» is verkrijgbaar in de Noordzee Boekhandel, Vindictivelaan 22, te Oostende. — B

OUD-IJSLANDER „KOKSTJE” VAN ELVERDINGHE OVERLEDEN

Maandag jl. overleed op 86-jarige leeftijd de oud-IJslandvaarder Theofiel Van Elverdinghe in het Sint-Jozelf-ziekenhuis te Oostende. De afgestorvene, die een van de weinig overblijvende oud-ijslandvaarders is, was in de visserijmiddens van de westhoek beter gekend als «Kokstje» Van Elverdinghe.

Geboren uit een vissersfamilie welke te Koksijde woonachtig was — zijn vader deed ondermeer 19 reizen op IJsland — zou ook hij als knaap spoedig de wijde zee gaan bevaren. Hij was dan ook amper 11 jaar toen hij voor de eerste maal het zeegat uitvoer om deel te nemen aan het haringseizoen. Sedertdien voer hij regelmatig ter visserij uit. Hij was 70 jaar oud toen hij zijn laatste reis deed.

Niet minder dan 57 jaar heeft

«Kokstje» Van Elverdinghe de ruwe zee bevaren; zijn eerste reis dateert van het jaar 1900 en sedertdien ondernam hij 7 IJslandreizen.

Op 31 oktober 1955 werd de man, die toen te Lombardsijde woonde, met wijlen Karel Vandevoorde en Pol Corteel, nu nog te Westende gehuisvest, als de laatste IJslandvaarders van Westende en Lombardsijde door het Davidsfonds op indrukwekkende wijze gehuldigd en gevierd.

Nog elf kinderen heeft hij in leven.

Met «Kokstje» is een toonbeeld van werkkraft en levenslust, een stille held van de zee, heengegaan.

De plechtige uitvaartmis, gevolgd van de teraardebestelling, werd opgedragen in de parochiekerk te Nieuwpoort, op donderdag 30 april te 10 uur. — B

BUITENLAND

IJslandse wateren waren voornaamste trefpunten der Westduitse diepzeevloot

Gedurende het jaar 1963 waren het de IJslandse visserijgronden die hoofdzakelijk het trefpunt uitmaakten van het grootste gedeelte van de West-Duitse diepzeevissersvloot.

In de eerste plaats dient er geteerd te worden dat, niettegenstaande de eerste plaats behouden blijft, de haven van Bremerhaven gekenmerkt werd door een daling der aanvoer; inderdaad vertegenwoordigde de aanvoer in 1962 ruim 46,95% van de totale produktie van de West-Duitse diepzeevloot, tegenover slechts 43,96% in het voorgaande jaar. Daartegenover dient 'n verhoging van de aanvoeren te Cuxhaven vastgesteld te worden, alwaar een stijging kon geboekt worden van 35,43% in 1962 tot 39,25% in 1963.

Zo is het een feit geworden dat de totale West-Duitse produktie in 1963 gedaald is van 24.700 ton (6,69%), en wel van 369.943 ton in 1962 tot 345.205 ton in 1963.

Anderzijds dient het wel in de eerste plaats vermeld te worden, de vooropgestelde stijging van de produktie van diepvriesprodukten, die met niet minder dan 8.325 ton (37%) steeg, en thans de kaap van de 30.000 ton omzeild heeft. Eveneens dient vermeld te worden, de bijna verdubbelde produktie van gezouten visprodukten, die opgevoerd werden van 2.352 ton in 1962 tot 4.514 ton in 1963 (+91,92%).

DE VERSCHIEDENE VISGRONDEN

Voor wat nu de aktiviteiten betreft op de verschillende visserij-

gronden welke traditioneel door de West-Duitse diepzeevloot bevestigd worden, dient andermaal en dit in de eerste plaats vermeld te worden dat het rendement van de visserij op de Noordzee andermaal gedaald is, en wel van 28.200 ton in 1962 tot 22.300 ton in 1963.

Anderzijds dient vermeld te worden dat de produktie van de IJslandse visserijgronden opnieuw kon opgevoerd worden. Inderdaad kon uit 852 reizen een produktie van 115.000 ton vis voortgebracht worden, tegenover 103.000 ton vis uit 770 reizen in 1962. De Groenlandse visserijgronden werden minder bevaren, zodat de produktie ook minder groot was (497 reizen voor 94.800 ton in 1963 voor 617 reizen en 123.620 ton in 1962).

Tenslotte was het produktiecijfer van de haring welke op de afslag verkocht werd praktisch onveranderd: 65.864 ton tegenover 65.170 ton. Niettemin daalde de produktie van de Duitse sleepnettreilers van 32.000 ton tot 24.000 ton, terwijl de aanvoeren van de IJslandsleepnettreilers gelijk bleven met een aanvoer van 7.100 ton.

In de haringproduktie wist Cuxhaven de eerste plaats weg te kapen met 26.000 ton haring, tegenover 24.350 ton in 1962. Dit sukses dient in de eerste plaats toegeschreven te worden aan de grote aktiviteiten van de loggers en kotters.

— B

ONDERZOEKSRAAD VOOR DE ZEEVAART

Het vergaan van Z.274 en O.743

De Onderzoeksraad voor de Zeevaart kwam woensdagnamiddag te Oostende bijeen onder voorzitterschap van dhr Vander Cruyssen. Dhr Bentein vervulde het ambt van rijkskommissaris.

Bij de aanvang van de zitting kwam het motordefekt aan boord van de O.242 «Jeanne-Maria» en de daaruit voortvloeiende opsleping door de Poolse trawler «Brynica» op 17 september 1963 weer ter spraak.

De raad hoorde Michiels Jan die nog motorist is geweest op de O.242. Deze verklaarde dat hij tevreden was over de werking van de motor. Deze had een neiging om bij overbelasting op hol te slaan maar Michiels wist daar steeds raad mee.

Michiels verklaarde nog dat zich aan boord steeds voldoende wisselstukken bevonden om herstellingen uit te voeren. In acht genomen enkele gebreken had de O.242 een goede motor, besloot hij.

De rijkskommissaris zal nu spoedig zijn straf vorderen.

Vergane Z.274 had slechts één dekpomp

Op 24 febr. 1964 verging in de Ierse Zee de Z.274 «Maria». Schipper Savels René kwam de inhoud van zijn zeeverslag bevestigen en verstrekte nog nadere uitleg.

Tijdens de nacht, zo zegde hij, werd hij gewekt door het gestommel van drijvende voorwerpen.

Nochtans was hij omstreeks middernacht nog naar de motor gaan zien.

In het ruim stond reeds 30 cm water. Pogingen om het lek te ontdekken waren vruchteloos. Na drie uur moest de strijd tegen het binnenstromende water opgegeven worden gezien men slechts één dekpomp had. Ook de hulp van een ander vaartuig kon niet ingeroepen.

Popelier August die de wacht had, hoorde ook niets verdachts en werd eveneens door het water verast. De oorzaak van het lek slaan zal wel nooit kunnen achterhaald worden.

De O.743 zonk

in enkele ogenblikken

Op 7 april jl. zonk de kleine kusttrawler O.743 «Johnny». Het gebeurde tijdens de visvangst nabij het lichtschip Noordhinder. Plots hoorde de driekoppige bemanning een doffe plof onder water. Een plank van de romp was weggeslagen en de bemanning had nog net de tijd om de zwemvesten aan te trekken. Na drie minuten reeds was het schip gezonken. De Duitse kustvaarder pikte later de drenkelingen op.

Schipper Daems Florent is van oordeel dat de O.743 ofwel op een hard voorwerp is gestoten, ofwel dat de brandstoftank is ontploft.

Het onderzoek zal voortgezet worden.